

Føroyingar av álvara við í altjóða sigling

Føroyski handelsflotin við ferðafólki-, farma- og tangaskipum í altjóðasigling er ein rættiliga nýggj vinna og tykist at mennast í hvørjum.

Men eins og við øllum nýggjum, so hevur eisini henda vinnan ávisar trupulleikar at dragast við. Hetta eru tó trupulleikar, sum vinnan sjálf er ósek í — og sum tað almenna kann sleppa hesi vinnu undan.

Javnaðarflokkurin legði í vikuni uppskot fyrri tingið um at bota um hesi viðurskiptini m.a. við at normera eitt fulltrúastarv í landsstýrinum at taka sær av sjóvinnumálum burturav.

Eisini verður skotið upp at seta á stovn eina vælfærdartænastu til frama fyrri vaksandi tali av føroyingum, sum nú sigla úti við føroyskum skipum.

Henda tænasta eigur at virka saman við hinum norðanlondunum og eigur eisini at fevna um føroyskar fiskimenn, sum enn søkja fjarleiðirnar. Møguliga átti henda tænasta at umfatað allar siglandi føroyingar.

Høvuðsuppgávan hjá vælfærdartænastuni verður at syrgja fyrri, at føroyingar fáa blóð, videobond, útvarpsbond, tíðindi, vitjan ol. soleiðis at mannigvarnarnar trivast væl og hava gott samband við heimlandið.

Føroyskir sjómenn skulu fáa tíðindi heimaifr. Hetta kann ein vælfærdartænasta, sum samarbeiðir við hini Norðanlondini, taka sær av.

Á hesi myndini siggja vit Berg Jacobsen, føroyska sjómansprestin í London, í arbeiði. Hann er á veg umborð á eitt svenskt skip við ávisum til svenskar sjómenn

Konventiónir

Viðari siga tingmenn javnaðarflokksins í uppskotinum, at ein kleppur hjá føroyska handelsflotanum í altjóða sigling er hetta, at nógvar tyðandi konventiónir ikki eru galdandi í Føroyum og hervið ikki umfata skip undir føroyskum flaggi.

Hugsað verður her serliga um Marpol konventiónina, um umhvørvisvernd viðvíkjandi olju og kemikalium, um SOLAS-konventiónina, ið snýr seg um trygdar- og bjargingarútgærd umborð á skipum, um konven-

tiónir, sum treyta, at nóg vælútbugvið fólk manna skipini o.a. konventiónir.

Somuleiðis heldur javnaðarflokkurin, at tørvur er á eini føroyskari stýrsmans- og maskinmeistaraspasirantskipan.

Tann nýggi specialfloti, ið føroyingar eru við at byggja upp krevur eisini eitt munandi skeiðvirksemi í Føroyum fyrri tí fólk, sum manna og kemur at manna henda flota.

Ikki verri sømdir

Landsstýrið eigur eisini at umhugsast lóggevu um

tvungna læknakanningar av sjómonnum eins og gjørt verður í grannalondunum.

Spurningurin um endurgjald til reiðaran fyrri fria heimferð eins og í Danmark eigur eisini at umhugsast.

Somuleiðis eiga okkara langfarasjómenn ikki at hava verri skattligar sømdir enn teirra starvsfelagar í hinum Norðanlondunum.

Hetta siga teir sjei tingmenninir í javnaðarflokkinum m.a. í viðmerkingunum til málið.

Vit mugu hava sterkari sendara!

Fiski- og útróðrarmenn hoyra ikki útvarpið

Hilmar Bech, annar tingmaður javnaðarflokksins í Suðuroy hevur sett Tórbirni Poulsen, landsstýrismanni fyrispurning viðvíkjandi útvarpinum og hoyrilikindum. Hann spyr:

1. Hvusu langt er landsstýrið komið við fyrirreikingum til tess at útvega Útvarpi Føroya nýggj senditól, ið kunnu bota um eitt nú hoyrilikindini hjá okkara sjómonnum?

2. Nær kann roknast við, at slík tól verða sett upp og tikin í nýtslu?

Í viðmerkingunum sigur Hilmar Bech:

»Í desember 1982 var eitt uppskot til viðgerðar í lögtinginum, sum bar í sær, at lögtingið álegði landsstýrinum beinanvegin at gera neyðugar fyrirreikingar til uppsetan av nýggjum, sterkari sendara á millumbylgju til Útvarp Føroya, og at hetta arbeiðið varð sett í gongd sum skjótast.

Málið fekk ikki meirluta á lögtingið, og um-

boðini fyrri samgonguflokkarnar í figgjarnevndini upplýstu í teirra áliti, at landsstýrið arbeiðir við málinum, og at peningur var avsettur á figgjarlógini 1983/84 til endamálið, og at teir tí ikki tóku undir við uppskotinum.

Støðan er framvegis tann, at fiski- og útróðrarmenn, sum fyrr hava sent áheitan til tingið um at fáa bött um hoyrivíðurskiptini, framvegis ikki hoyra útvarpið, tá teir koma eitt sindur frá landi, og tí verður hesin fyrispurningur borin fram fyrri at fáa greiðu á, hvussu langt landsstýrið er komið við arbeiðinum til at seta upp ein sterkari millumbylgjusendara, sum kann tryggja okkara sjómonnum betri heyrilikindi.

Stórir ójavni millum land og kommunur

Tú ein lítlan eg ein stóran

Inntøkurnar hjá landskassanum øðrumegin og kommununum hinumegin eru alt ov ójavn bítar. Meðan landskassin fyrri góðum 25 árum síðani fekk 2 kr. og kommunurnar fingi 1 kr., so er myndin í dag tann, at landskassin fær 3,54 kr., meðan kommunurnar fáa 1 kr.

Ójavnin sum var 1 kr. er í dag størri enn nakrantið. Neyðugt er at gera nakað við hetta. Tað heldur so javnaðarflokkurin í hvørt fall, og tí hevur hann sett uppskot fyrri tingið um at

seta á stovn ein kommunalan útjavnargrunn.

Hesin grunnurin skal stuðla kommununa við ávisum avmarkaðum inntøkugrundarlagi. Pengarnir skulu koma úr landskassanum. Longu á komandi figgjarlóg verða settar 20 mió. kr. av í grunnin.

Annars sigur javnaðarflokkurin í viðmerkingunum, at sjálvt inntøkugrundarlagið hjá kommunum er rættiliga ymiskt. Í eini kommunu er meðalinntøkan 83.000 kr., — í eini aðrari bert

34.000 kr. Kommunen við tí hægstu skattainntøkuni pr. skattgjaldara hevur eitt skattaprosent uppá 15,65, meðan hon við tí lægstu inntøkuni pr. skattgjaldara hevur eitt skattaprosent uppá 15,0. M.a. hetta demi talar fyrri, at ein útjavnin eigur at fara fram millum landskassan og kommunurnar, sum so eigur at koma teimum figgjarligu veikum kommunum til góðar.

— Nógv er gjørt fyrri at menna bygdin sigur javnaðarflokkurin viðari, men hetta er ikki nóg mikið. Megintreytin fyrri, at bygdin kundu mennast er, at tær kommunalu eindirnar gerast figgjarliga sterkar og harvið forar fyrri at skapa fortreytir fyrri arbeiðsskapandi tiltøkum fyrri trivnað og liviligum korum úti á bygdunum.